

Challenge 11 – ahogy a Moby Dick legénysége látta

Az időjárás-jelentések alapján csak sejteni lehetett, de péntek délután nyilvánvalóvá vált: ez nem olyan verseny lesz, mint amelyeken eddig voltunk. Alsóörsön bérelt hajónkat (a kissé ráncosodó, de jó formában lévő, harcias Moby Dick-et) a legnagyobb viharban vittük át Fűzfőre, és nagyon örültünk, hogy végül fock-ot szereltek fel rá a megbeszélte génu helyett. (Utóbbit is elhoztuk a biztonság kedvéért.)

Egy nyugtalan éjszaka után, erős szélben indultunk, másodikként hagyva magunk mögött a rajtvonalat. Amíg bereffeltük a nagyvitorlát, és amíg mindenki megtalálta a helyét a hajón, már többen kifutottak, és Keneséről Aliga felé már harmadikak voltunk a délnek indult mezőnyben.

Nem baj, hosszú lesz a verseny – vigasztaltuk magunkat – és nem itt fog eldőlni. Balra előttünk a Puccér egy génuával, jobbra a Tiara egy grósszal, mi középen pillangózva próbáltuk megülni az erős hullámzást. A kikötő bejáratára már elsőként fordultunk rá, de végül a Puccér újra bejött elénk.

Siófok felé úgy látszott, hogy nehéz lesz utolérni, Tihany felé már úgy tűnt: lehetetlen. (Igaz, eddigre a Tiara, amely biztonságos magasságból közelítette a „csövet”, már kissé leszakadt. Mi a második északi kardinális bója után fordultunk rá a szorosra, és úgy tűnt, hogy a Puccér még délebbre ment.)

Tihany-Révnél megpróbáltuk begyűjteni a pecsétet, de a kikötőmester(nek látszó személy) elzavart. Nem volt sok időnk dohogni verbális eszköztáranak szűkösségén, mert a Puccér már a látótávolságot súrolta. Megszületett A taktikai döntés: mást kell csinálni, mint ők, tehát az északi parton folytatjuk.

Erős negyedszélben értük el Fövenyest, még Akalit is, de itt már éreztük, hogy a fock kevés lesz. Révfülöpön gyorsan átszereltük a magunkkal hozott génuát, és – bár a kikötőt csak kúszva-mászva sikerült elhagyni – végül értékelhető tempóban tudtuk folytatni a versenyt.

Közben kiderült, hogy csak egy hajó van előttünk, és Ábrahámhegyen találoztunk a Kepuval. Kissé elcsigázva, de készségesen segítettek kikötni. Kiderült: mindketten spinakkerrel készültünk Boglárra, de végül csak ők húzták fel, fészélben-raumban. Boglárra érkezve – mi épp indultunk – még átkiabáltak: „Nemsokára megvagytok!”, de lassan besötétedett, és nem találoztunk többet.

[Ahogy az este leszállt, jókedvünk is alábbhagyott – volna, ha elő nem került volna egy csomag NEMÍRJUKLEANEVÉT. Ez a vegyipari műveletek csúcsterméke, a dizájn-center különdíjára méltó gumicukor-szerűség (kis mentőmellény-színű gumibanán, hupikék tölcséres habfagyi, stb), ami bevallottan semmit sem tartalmaz abból, ami a természetben fellelhető, kizárólag sok-sok "E"-t. Ízre borzasztó, bizonyára egészségtelen, kinézetre visszataszító, tömítőanyagoknak silány, ellenben drága.]

Földvállról csak nehézkesen, szembeszélben kreuzolgatva, jutottunk el Tihany-Révig, majd két takkal Tihany-Hajóállomásig. Itt bőven volt időnk pihenni, ráadásul a Tihany HÁ. – Füred szakaszon fokozatosan leállt a szél.

Csopak felé indulva még egy kicsit eveztünk is, és feltűnt, hogy egy hajó közeledik Tihanyról Füred felé; a csopaki kikötőben végül találkoztunk is – legnagyobb meglepetésünkre – a Puccérral, és ekkor már sejtettük, hogy nem állunk rosszul. A szél ismét megélenkült, és a szoros versenyhelyzet ízétől a legénység is: ezután többet néztünk hátra, mint előre, de szerencsénkre az a csopaki kocsmá, amelynek lehúzott rácsán át mi még épp kaptunk pecsétet, utánunk már végleg bezárt, így nem láttuk, hogy a Puccér üldözőbe venne minket. Kb. 5-5.5 csomós sebességgel vettük a hátralévő szakaszt, míg végül 3:15-re megérkeztünk Fűzfőre.

Nagyon hasznos volt a GPS és a távcső; de így is nagyon kellett figyelni: volt egy olyan kivilágítatlan bója (ha jól emlékszem, a Tihanyi HÁ felé), amit éjszaka csak viszonylag közelről sikerült (szabad szemmel) észrevenni. (Külön köszönet a teliholdnak is.)

Köszönjük a versenytársaknak a jó és izgalmas versenyt, a szervezőknek pedig többek között azt is, hogy Ábrahámhegynél nyugatabbra már nem kellett menni. (Lehet, hogy Tihany-Révet érdemes lenne legközelebb kihagyni, ha ott nem szabályos kikötő.)

Reméljük, legkésőbb jövő ilyenkor ismét találkozunk!

